

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 80Csp/30/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125307295
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Kysucká
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2025:6125307295.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín, sudkyňou Mgr. Silviou Kysuckou, v spore žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, právne zastúpeného Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., IČO: 47 234 679, so sídlom 1.mája 173/11, Trenčín, proti žalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, D. E., právne zastúpenej JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, IČO: 37 756 508, so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 4.516,83 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaná **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov konania je žalobca povinný zaplatiť právnomu zástupcovi žalovanej do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozhodnutia vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu istinu vo výške 4.516,83 eur, úrok vo výške 522,32 eur, úrok z omeškania vo výške 7,9 % ročne zo sumy 4.516,83 eur od 08.03.2025 do zaplatenia a náhrady trov konania. Dôvodil, že ako veriteľ uzatvoril so žalovanou ako dlžníčkou - spotrebiteľkou dňa 09.09.2019 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX (ďalej aj „úverová zmluva“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „ÚZP“). Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 8.010,- eur zo strany žalobcu. Žalovaná sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť v 96 pravidelných mesačných splátkach po 144,41 eur. Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácala, konkrétne sa dostala do omeškania s úhradou splátky splatnej dňa 15.11.2024. Žalobca výzvou na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 16.01.2025 vyzval žalovanú na úhradu splátok, ktoré neboli riadne a včas zaplatené a súčasne upozornil žalovanú, že v prípade neuhradenia omeškaných splátok v lehote 15 dní od doručenia výzvy sa celé plnenie zo zmluvy o úvere stane splatným. Žalovaná omeškané splátky v dodatočne poskytnutej lehote neuhradila. Žalobca výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 20.02.2025 oznámil žalovanej, že v dôsledku neuhradenia omeškaných splátok sa celé plnenie zo zmluvy o úvere stalo ku dňu 20.02.2025 splatným a vyčíslil žalovanej dlh. Žalobca poskytol žalovanej lehotu 15 dní na splnenie povinností, žalovaná v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradila, a preto si žalobca okrem dlžnej sumy uplatňuje v žalobe aj zákonné úroky z omeškania. Pred podaním žaloby vyzval žalobca listom zo dňa 17.03.2025 žalovanú k zaplateniu aktuálne dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba. Žalovaná ku dňu podania žaloby celkovo uhradila sumu 8.082,55 eur. Žalobca odkázal na prílohu, v ktorej je uvedený prehľad splátok a úhrad, pričom žalobca eviduje voči žalovanej dlh vo výške 5.039,15 eur, ktorý pozostáva z istiny vo výške 354,84 eur, ktorá suma predstavuje istinu 56.-60. splátky, úroku vo výške 522,32 eur,

ktorá suma predstavuje úrok 56.-60. splátky a zosplatnenú istinu vo výške 4.161,99 eur, ktorá suma predstavuje len istinu splátok po zosplatnení za 61.-96. splátky.

2. Žalobca k žalobe pripojil nasledovné listinné dôkazy: predžalobnú výzvu zo dňa 17.03.2025, ePotvrdenku 3x, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - účelový úver a revolvingový úver číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.09.2019 vrátane prílohy č.1, stručný prehľad práv a povinností vyplývajúcich z úverových podmienok, ÚZP, informačný dokument o poisťnom produkte, poisťné podmienky, Úverovú správu, výzvu na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 16.01.2025, výzvu k splateniu celého úveru zo dňa 20.02.2025, výpis čerpania splátok a úhrad, výpis z účtu č. F. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX za mesiace 05/2019 - 07/2019, výstup sledovania zásielok 2x, potvrdenie o vykonaní overenia bonity klienta - oddelenie riadenia rizík.

3. Žalovaná v odpore namietala nedostatky pri skúmaní tzv. bonity, neplatný úkon predčasnej splatnosti a nedostatok náležitostí zmluvy o úvere. Dôvodila, že zo správy z úverového registra nie je na žiadnom mieste označené, o ktorý register má ísť a či ide o register spĺňajúci kritérium „2/3 väčšiny veriteľov“ podľa § 7 ods. 17 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. Mala za to, že nebolo preukázané, že úverom mali byť splatené konkrétne úvery, a že reálne aj splatené boli. Namietala, že z podanej žaloby nevyplýva ako bol zisťovaný a preverovaný príjem, ako bola/nebola zohľadnená skutočnosť, že má vyživovaciu povinnosť ku dvom maloletým deťom, ako bola/nebola zohľadnená výdavková zložka a prípadná existencia iných jej peňažných záväzkov. Taktiež rozporovala splnenie podmienok platného zosplatnenia z dôvodu, že nie je označené zmluvné ustanovenie, na základe ktorého malo dôjsť k zosplatneniu, nie je možné určiť rozsah omeškania, nakoľko nie je možné identifikovať splátku, s ktorou mala byť v omeškaní a nebolo preukázané doručovanie k jednotlivým zásielkam. Taktiež mala za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z., t. j. ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Dôvodila, že náležitosť nie je uvedená správne, keďže dátum čerpania úveru je 26.09.2019, avšak žalobca použil dátum 11.10.2019. Taktiež absentujú predpoklady na výpočet RPMN. Záverom uviedla, že čerpala úver vo výške 8.010,- eur a uhradila sumu 8.082,55 eur. Keďže úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, žalobca nemá nárok na zaplatenie žalovanej sumy. K odporu pripojila opatrenie NBS zo 14.11.2017 a rozsudok Súdneho dvora sp. zn. C-677/23 zo dňa 23.01.2025.

4. Žalobca v replike uviedol, že pri skúmaní bonity žalovanej vychádzal z interného dokumentu o posúdení bonity s uvedením výšky príjmu, rodinného stavu a podmienok bývania žalovanej ku dňu uzatvorenia zmluvy, z Úverovej správy z registrov dlžníkov NRKI ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy a z výpisu z účtu žalovanej za 3 mesiace predchádzajúce uzatvoreniu úverovej zmluvy. Žalobca vzal do úvahy aj účel poskytnutia úveru - refinancovanie iných dlhov žalovanej a zisťoval jej kreditné skóre. Uviedol, že týmto procesom je posudzovaná príjmová a výdavková stránka žalovanej a ďalej sa skúmajú informácie o premenných hodnotách ako je vek, vzdelanie, zdroj príjmov, rodinný stav, počet detí, spôsob bývania a pod. Pre tento účel je využívaný štatistický model, ktorého výstupom je pravdepodobnosť dodržania úverových záväzkov zo strany žalovanej. Taktiež poukázal na to, že žalovaná uhradila riadne a včas 56 splátok. Čo sa týka platnosti predčasného zosplatnenia k tomuto žalobca uviedol, že právny úkon - vyhlásenie mimoriadnej splatnosti bol vykonaný po nadobudnutí účinnosti novely Občianskeho zákonníka, teda po 01.11.2024, a preto by sa mal posudzovať podľa § 53 ods. 9 a ods. 10 Občianskeho zákonníka. Mal za to, že povinnosť veriteľa vo výzve pred zosplatnením a v samotnom vyhlásení mimoriadnej splatnosti konkretizovať splátku pre omeškanie, s ktorou dochádza k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti nie je možné vzťahovať na toto oprávnenie veriteľa v prípadoch, ktoré podliehajú právnej úprave účinnej od 01.11.2024, keďže k zosplatneniu môže dôjsť až po omeškaní s tromi splátkami a nie pre omeškanie s jednou splátkou po dobu aspoň troch mesiacov. Vo vzťahu k náležitostiam zmluvy o úvere žalobca uviedol, že výška RPMN je v úverovej zmluve uvedená správne, a to aj s predpokladmi pre jej výpočet, ktoré sú uvedené priamo v úverovej zmluve v zmysle indikatívneho výpočtu. Žalovaná bola pred podpisom úverovej zmluvy presne informovaná o všetkých položkách, ktoré vstupujú do vzorca na výpočet RPMN. Jednotlivé predpoklady pre výpočet RPMN sú špecifikované priamo v úverovej zmluve v časti Úver na strane 2, t. j. výška úveru 8.010,- eur, výška mesačnej splátky 144.41 eur, termíny splatnosti splátok - prvá splátka splatná 11.11.2019, nasledujúce splátky splatné vždy do 15. dňa v kalendárnom mesiaci, počet splátok 96, ročná úroková sadzba 15,08%, celková čiastka splatná spotrebiteľom 13.863,36 eur, termín konečnej splatnosti 96 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v mesiaci. Žalovanej bolo umožnené bez ťažkostí a s istotou identifikovať všetky predpoklady na výpočet RPMN.

5. Žalovaná v duplike namietala pravdivosť a pravosť listinného dôkazu „interný dokument o overení bonity“. Mala za to, že tento dokument mohol byť kedykoľvek vytvorený a ľubovoľne upravený, nakoľko z neho nie je možné zistiť, kto a ako ho vyhotovil. Taktiež ho v časti, kde sa uvádzal údaj o splátkach iným spoločnostiam považovala za nepravdivý, nakoľko sa tam uvádza údaj 0,- eur, pričom v danom čase mala reálne záväzky vo výške 436,29 eur. Zároveň uviedla, že z Úverovej správy nie je možné zistiť, ktorý register ju vydal a kedy ju vydal. Ďalej uviedla, že žalobca neučinil žiadne reálne úkony smerujúce k overeniu informácií o zamestnaní žalovanej za účelom zistenia jej príjmu. K tomuto podaniu žalovaná pripojila Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere zo dňa 21.11.2013, Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ zo dňa 14.03.2014, Zmluvu o poskytnutí úveru reg. č. XXXXXX zo dňa 10.05.2013 a 2x rodný list.

6. Nariadeného pojednávania sa zúčastnila iba žalovaná, ktorá zotrvala na svojich vyjadreniach a ostatných písomných podaniach, najmä na námietke bezúročnosti a bezpoplatkovosti v súvislosti so skúmaním bonity s tým, že v zmluve nie sú uvedené predpoklady pre výpočet RPMN. Súd na základe nesporných skutkových tvrdení, respektíve listinných dôkazov, ktoré strany sporu predložili na podporu svojich tvrdení, zistil nasledovný skutkový stav:

7. Medzi stranami bolo nesporné, na základe čoho mal súd za preukázané, že žalobca uzatvoril so žalovanou Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - účelový úver a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.09.2019, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli ÚZP. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie účelového spotrebiteľského úveru vo výške 8.010,- eur zo strany žalobcu, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť v 96 pravidelných mesačných splátkach po 144,41 eur. Nesporné bolo, že žalovaná sa dostala do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácala, konkrétne sa žalovaná dostala do omeškania s úhradou splátky splatnej dňa 15.11.2024. Výzvou na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 16.01.2025 žalobca vyzval žalovanú na úhradu nezaplatených splátok a súčasne žalovanú upozornil, že v prípade neuhradených omeškaných splátok v lehote 15 dní od doručenia výzvy sa celé plnenie zo zmluvy o úvere stane splatným. Žalovaná omeškané splátky v dodatočne poskytnutej lehote neuhradila.

8. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere – účelový úver a revolvingový úver číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.09.2019 má súd za preukázané, že žalobca sa so žalovanou dohodol na poskytnutí úveru vo výške 8.010,- eur pri dohodnutom počte anuitných splátok 96 s dátumom prvej splátky 11.11.2019. Z uvedenej zmluvy vyplýva výška úrokovej sadzby 15,08%, celková výška mesačnej splátky 144,41 eur, RPMN 16,2%, celková čiastka splatná spotrebiteľom 13.863,36 eur a údaj o frekvencii splátok 15. deň v mesiaci. Pri údajoch o RPMN je uvedená poznámka, že RPMN bola vypočítaná s dátumom poskytnutia 11.10.2019. Z predmetnej zmluvy má súd za preukázané, že žalovaná poskytla žalobcovi o sebe okrem kontaktných údajov, dátume narodenia, rodného čísla a adresy aj informáciu o tom, že je rozvedená, má vyživovaciu povinnosť k dvom deťom a že býva vo vlastnom dome/byte. Ďalej uviedla, že od 01/2018 pracovala pre zamestnávateľa B. F., F. s čistým mesačným príjmom 820,- eur.

9. V zmysle Hlavy 6., § 2 ÚZP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere – účelový úver a revolvingový úver číslo 4909012650 zo dňa 09.09.2019, sa strany sporu dohodli na tom, že v prípade oneskorenia sa žalovanej s platením aspoň troch splátok alebo s platením jednej splátky dlhšie ako 3 mesiace musí žalovaná celý čerpaný úver na požiadanie žalobcu splatiť (tzv. zosplatenie úveru).

10. Z listinného dôkazu - Prílohy č. 1 k úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.09.2019 má súd za preukázané, že žalobca sa zaviazal poskytnúť bez žiadosti o čerpanie úveru zo strany žalovanej časť istiny úveru na predčasné splatenie 4 peňažných záväzkov žalovanej v celkovej výške 8.001,- eur.

11. Z výpisu čerpania splátok a úhrad má súd za preukázané, že žalovaná dňa 26.09.2019 čerpala úver vo výške 8.010,- eur a v období od 11/2019 - 10/2024 uhradila žalobcovi celkovo 8.082,55 eur. Z uvedenej sumy žalobca započítal na istinu sumu 3.493,17 eur a na úrok sumu 4.589,38 eur. Skutočnosť, že žalovaná čerpala úver v celkovej výške 8.010,- eur, pričom vrátila celkovo 8.082,55 eur, nebola medzi stranami sporná.

12. Z listinného dôkazu - Výzva na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 16.01.2025 má súd za preukázané, že žalobca vyzval žalovanú k zaplateniu sumy 490,64 eur predstavujúcej dlh z úverovej zmluvy č.

XXXXXXXXXX a poplatok za zaslanie upomienky vo výške 12,- eur. Z ePotvrdenky na č. I. 36pv spisu má súd za preukázané, že žalobca podal na poštovú prepravu dňa 20.01.2025 zásielku pod podacím číslom: G. s uvedením poznámky: 4909012650 s doručením žalovanej na adresu C. XXX/X-XX, D. E.. Z výstupu zo Sledovania zásielok Slovenskej pošty má súd za preukázané, že doporučený list podacie číslo G. bol vydaný na pošte Považská Bystrica 1 dňa 03.02.2025.

13. Z listinného dôkazu - Výzva k splateniu celého úveru zo dňa 20.02.2025 má súd za preukázané, že žalobca vyzval žalovanú k splateniu celého úveru čerpaného na základe úverovej zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX v celkovej výške 5.092,15 eur. Z ePotvrdenky na č. I. 38 spisu má súd za preukázané, že žalobca podal na poštovú prepravu dňa 21.02.2025 zásielku pod podacím číslom: G. s uvedením poznámky: 4909012650 s doručením žalovanej na adresu C. XXX/X-XX, D. E.. Z výstupu zo Sledovania zásielok Slovenskej pošty má súd za preukázané, že doporučený list podacie číslo G. bol vydaný na pošte Považská Bystrica 1 dňa 14.03.2025.

14. Z listinného dôkazu - Predžalobná výzva zo dňa 17.03.2025 má súd za preukázané, že žalobca prostredníctvom právneho zástupcu vyzval žalovanú k zaplateniu čiastky 5.104,27 eur z dôvodu zosplatenia úveru z úverovej zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX. Z ePotvrdenky na č. I. 10pv spisu má súd za preukázané, že uvedenú výzvu podal žalobca na poštovú prepravu dňa 18.03.2025 s doručením žalovanej na adresu C. XXX/X-XX, D. E..

15. Z listinných dôkazov - výpisov z účtu č. F. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX za obdobie 05/2019 - 07/2019 má súd za preukázané, že žalovaná mala na začiatku mesiaca 05/2019 stav na účte vo výške 27,95 eur. V mesiaci 5/2019 jej bolo na účet pripísaných celkovo 6.831,98 eur, z toho 5.000,- eur od nebankových subjektov (od žalobcu suma 3.000,- eur a od Amico Finance, a.s. suma 2.000,- eur), ďalej suma 873,64 eur titulom mzdy, sumy 130,- eur, 54,- eur a 250,- eur titulom výživného, suma 24,34 eur z ÚPSVaR a suma 500,- eur ako hotovostný vklad na účet. Z účtu jej odišlo celkovo 6.434,72 eur, z toho dve platby v celkovej sume 5.500,- eur na účet do Turecka a 6 platieb v celkovej výške 324,42 eur titulom trvalých príkazov. Na konci mesiaca 5/2019 bol stav na účte žalovanej vo výške 425,21 eur, ktorá suma bola zároveň počiatočným stavom na účte žalovanej v mesiaci 6/2019. V mesiaci 6/2019 bolo na účet žalovanej pripísaných celkovo 4.869,94 eur, z toho suma 809,98 eur titulom mzdy, suma 24,34 eur z ÚPSVaR, suma 2.200,- eur od nebankových subjektov (od žalobcu suma 1.200,- eur a od Amico Finance, a.s. suma 1.000,- eur), suma 250,- eur titulom výživného a suma 700,- eur ako hotovostný vklad na účet. Z účtu jej odišlo celkovo 5.000,41 eur, z toho jedna platba v sume 3.700,- eur na účet do Turecka a 7 platieb v celkovej výške 382,74 eur titulom trvalých príkazov. Na konci mesiaca 6/2019 bol stav na účte žalovanej vo výške 294,74 eur, ktorá suma bola zároveň počiatočným stavom na účte žalovanej v mesiaci 7/2019. V mesiaci 7/2019 bola na účet žalovanej pripísaná suma 816,66 eur titulom mzdy, suma 24,34 eur z ÚPSVaR a suma 56,48 eur titulom preplatku na zmluve od žalobcu. Na konci mesiaca 7/2019 bol stav na účte žalovanej vo výške 139,35 eur.

16. Z listinných dôkazov, ktoré žalovaná predložila na podporu svojich tvrdení – z úverových zmlúv - má súd za preukázané, že dňa 21.11.2013 žalovaná (spolu so F. H.) uzatvorila s ČSOB, a.s. Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej im banka poskytla spotrebiteľský úver s úverovým limitom 6.850,- eur, ktorý mali splácať do 26.11.2023 po 94,11 eur mesačne. Dňa 14.03.2014 žalovaná uzatvorila s VÚB, a.s. Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej banka poskytla bezúčelový spotrebný úver vo výške 10.000,- eur, ktorý mala splácať do 25.02.2024 po 140,57 eur mesačne. Dňa 10.05.2013 žalovaná (spolu so F. H.) uzatvorila s ČSOB, a.s. Zmluvu o poskytnutí úveru reg. č. XXXXXX, na základe ktorej im banka poskytla úver vo výške 34.000,- eur, ktorý mali splatiť najneskôr do 22 rokov od termínu dočerpania po 201,62 eur mesačne.

17. Z rodných listov č. XXX/XXXX a č. XXXX/XXXX predložených žalovanou má súd za preukázané, že žalovaná je matkou I. H., nar. XX.XX.XXXX a J. H., nar. XX.XX.XXXX. Obe dcéry neboli v čase uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - účelový úver a revolvingový úver číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.09.2019 pinoleté, keď jedna mala 7 rokov a druhá 16 rokov.

18. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

20. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka úč. ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka úč. od 01.11.2024, Ak má spotrebiteľ plniť podľa spotrebiteľskej zmluvy v splátkach, môže obchodník požadovať vrátenie celého plnenia, ak je spotrebiteľ celkom alebo čiastočne v omeškaní aspoň s tromi splátkami a suma splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní, je najmenej vo výške a) desiatich percent poskytnutej sumy úveru alebo iného plnenia, na ktorého vrátenie je spotrebiteľ podľa spotrebiteľskej zmluvy povinný, ak je doba trvania spotrebiteľskej zmluvy dohodnutá najviac na tri roky, b) piatich percent poskytnutej sumy úveru alebo iného plnenia, na ktorého vrátenie je spotrebiteľ podľa spotrebiteľskej zmluvy povinný, ak je doba trvania spotrebiteľskej zmluvy dohodnutá na viac ako tri roky a najviac na desať rokov, alebo c) dva a pol percenta poskytnutej sumy úveru alebo iného plnenia, na ktorého vrátenie je spotrebiteľ podľa spotrebiteľskej zmluvy povinný, ak je doba trvania spotrebiteľskej zmluvy dohodnutá na viac ako desať rokov.

22. Podľa § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka úč. od 01.11.2024, Ak sú splnené podmienky podľa odseku 9, obchodník je povinný vo výzve na vrátenie splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní, poskytnúť spotrebiteľovi dodatočnú lehotu na plnenie, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní od doručenia výzvy. Ak spotrebiteľ neuhradí splátky, s ktorými je v omeškaní, v dodatočnej lehote poskytnutej mu obchodníkom, jej uplynutím sa stáva celé plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy splatným; ustanovenie § 565 sa nepoužije. Obchodník je povinný vo výzve na vrátenie splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní, upozorniť spotrebiteľa na následok podľa predchádzajúcej vety a uviesť sumu splátok, s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní.

23. Podľa § 879y ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, (1) Ustanoveniami tohto zákona v znení účinnom do 31. októbra 2024 sa spravujú právne vzťahy vzniknuté do 31. októbra 2024; vznik týchto právnych vzťahov a vznik nárokov z týchto právnych vzťahov sa posudzujú podľa predpisov účinných do 31. októbra 2024, ak v odseku 2 nie je ustanovené inak. (2) Ustanovenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré sú v rozpore s ustanoveniami § 53 ods. 9 a 10 v znení účinnom od 1. novembra 2024 a v ktorých nedošlo k uplatneniu práva obchodníka podľa § 53 ods. 9 v znení účinnom do 31. októbra 2024, sa od 1. novembra 2024 nepoužijú.

24. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov úč. v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

25. Podľa § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z. z., Na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

26. Podľa § 7 ods. 1, 2, 16, 17, 27 zákona č. 129/2010 Z.z., (1) Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. (2) Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. (16) Veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať. (17) Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. (27) Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní na účely podľa odseku 19 použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, peňažných záväzkoch spotrebiteľa, výške celkovej zadlženosti a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní bez súhlasu spotrebiteľa, len na splnenie účelu posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a na účely podľa odseku 19, ak odsek 43 neustanovuje inak, elektronicky overiť informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni, a to prostredníctvom prevádzkovateľa registra. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky overujú len informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa, ktoré vopred získali od spotrebiteľa, u ktorého sa posudzuje schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a na príjem spotrebiteľa.

27. Podľa § 9 ods. 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z., Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

28. Podľa § 11 ods. 1 písm. b), ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., (1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p). (2) Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

29. V súdenom prípade niet sporu o tom, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou došlo k uzatvoreniu a realizácii záväzkového vzťahu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - účelový úver a revolvingový úver č. 4909012650 zo dňa 09.09.2019, a to v zmysle § 497 Obchodného zákonníka. Uvedená zmluva je vzhľadom na povahu účastníkov právneho vzťahu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou. Na základe uvedenej zmluvy žalobca v rámci

predmetu svojej podnikateľskej činnosti poskytol žalovanej ako fyzickej osobe - nepodnikateľovi úver, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať spolu s úrokom v pravidelných mesačných splátkach. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Predmetná zmluva je zároveň aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., pričom žalobca vystupoval v pozícii veriteľa (§ 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z.) a žalovaná v pozícii spotrebiteľky (§ 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z.).

30. Medzi stranami bolo sporné, či žalobca pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere posudzoval s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver. Povinnosť veriteľa pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver vyplýva z § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Zároveň platí, že pokiaľ veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 cit. zákona, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 cit. zákona sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania jeho schopnosti splácania úveru, rovnako tak aj porušenie ustanovení podľa § 7 ods. 19 až 42 cit. zákona (§ 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.).

31. Zákon č. 129/2010 Z. z. vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t. j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Pre naplnenie podmienok uvedených v ustanovení § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch nepostačuje len formálne zistenie základných informácií o výške príjmov a výdavkov spotrebiteľa, ale aj ich preukázanie a odborné posúdenie. Ak by pre splnenie zákonnej podmienky „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ postačovalo len uvedenie výšky príjmov a výdavkov na splácanie úverov spotrebiteľa, bez ich náležitého preukázania a vyhodnotenia, nedošlo by k naplneniu účelu tohto ustanovenia, ktorým je predchádzanie vzniku spotrebiteľskej insolventnosti (rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 16CoCsp/1/2023 zo dňa 25.07.2023).

32. Veriteľ v zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. je povinný posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom najmä na dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Z ustanovenia § 11 ods. 2, a to i v spojení s § 7 ods. 19-42 zákona č. 129/2010 Z. z. možno vyvodiť, že rovnako dôležité sú aj údaje o príjmoch a výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, tiež aj overovanie údajov v príslušných databázach alebo registroch, ako i napr. overovanie príjmu cez interné alebo externé zdroje nezávislé od spotrebiteľa, resp. elektronické overenie informácií súvisiacich s príjmom spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni (to s poukazom na § 7 ods. 27 cit. zákona). Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Preto veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

33. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca si od žalovanej zabezpečil informácie o jej rodinnom stave, keď zistil, že je rozvedená, že má 2 vyživovacie povinnosti, že býva vo vlastnom dome/byte a že od 01/2018 pracuje s príjmom cca 820,- eur v čistom, uvedené vyplýva zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere – účelový úver a revolvingový úver č. 4909012650 zo dňa 09.09.2019. Z vykonaného dokazovania je zrejmé aj to, že žalobca mal k dispozícii výpisy z bankového účtu žalovanej za obdobie 05/2019-07/2019, z ktorých vyplýva, že žalovaná mala čistý príjem za mesiac 05/2019 vo výške 873,64 eur, za mesiac 06/2019 vo výške 809,98 eur a za mesiac 07/2019 vo výške 816,66 eur. V konaní však v súvislosti s príjmom žalovanej nebolo preukázané, že by žalobca elektronicky overoval príjem žalovanej v Sociálnej poisťovni tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z.z., pričom v konaní nebola preukázaná výnimka z povinného overovania týchto informácií vyplývajúca z ustanovenia § 7 ods. 43 zákona č. 129/2010 Z. z..

34. Žalobca taktiež nepreukázal, že pred uzatvorením úverovej zmluvy zo dňa 09.09.2019 zisťoval u žalovanej výšku a charakter jej výdavkov žalovanej (úverové záväzky, výdavky žalovanej na jej základné životné potreby, napr. náklady na bývanie, stravu, energie, cestovné, telefón, náklady na zdravotnú starostlivosť a pod., teda na také základné a odôvodnené potreby, ktoré musí pravidelne vynakladať v priemere za mesiac), a že by následne tieto údaje zistené od žalovanej aj overil (napr. vyžiadanim si príslušných dokladov, faktúr, zmlúv a pod.). Bez toho, aby žalobca skúmal aj tieto aspekty, t. j. skutočné výdavky žalovanej, nemohol si utvoriť reálny obraz o celkovej finančnej situácii žalovanej, ktorý je potrebný pre posúdenie jej schopnosti splácať úver. Každý potenciálny klient - žiadateľ o úver je vysoko individuálny, má rôzne životné potreby a z toho vyplývajúcu rôznu výšku výdavkov potrebných na uspokojenie týchto svojich potrieb (napr. iné výdavky na bývanie budú v prípade prenajatého bytu alebo domu, iné v prípade vlastného bytu alebo domu, niekto má pravidelne mesačne výdavky v súvislosti so zdravotnou starostlivosťou a niekto nie a pod.), preto podľa názoru súdu veriteľ musí prihliadnuť na individuálne náklady každého potenciálneho klienta a skúmať jeho reálne výdavky. Samozrejmosťou je zisťovanie úverového zaťaženia potenciálneho klienta – žiadateľa o úver.

35. Žalobca v konaní predložil dve listiny – Úverovú správu a Potvrdenie o vykonaní overenia bonity klienta - oddelenie riadenia rizík, ktorými preukazoval splnenie si povinností podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. úč. v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. Žalovaná však pravosť týchto listín spochybnila, keď o listine Úverová správa uviedla, že nie je z nej možné zistiť, ktorý register a kedy ju vydal, na základe čoho nie je možné zistiť, či sa jedná o register spĺňajúci kritérium 2/3 väčšiny veriteľov podľa § 7 ods. 17 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. V súvislosti s listinou Potvrdenie o vykonaní overenia bonity klienta - oddelenie riadenia rizík žalovaná spochybnila jej pravosť a pravdivosť tvrdiac, že nie je možné z nej zistiť, kto a ako ju vyhotovil a jedná sa o anonymný dokument bez právnej relevancie. Žalovaná taktiež vo vzťahu k tejto listine uviedla, že mohla byť vytvorená kedykoľvek a kýmkoľvek a mohla byť ľubovoľne upravovaná.

36. Súd po oboznámení sa s obsahom týchto listín uvádza, že z Úverovej správy a Potvrdenia o vykonaní overenia bonity klienta - oddelenie riadenia rizík skutočne nie je možné zistiť, kedy boli vyhotovené, kto ich vyhotovil a v prípade Úverovej správy nie je zrejmé, o výstup z akého registra (ak vôbec) sa jedná, a teda či spĺňa požiadavky uvedené v ustanovení § 7 ods. 17 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. Na spochybnenie daných listín zo strany žalovanej žalobca v konaní nereagoval a nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali pravosť týchto listín a pravdivosť údajov v nich uvedených, hoci dôkazné bremeno ohľadne splnenia povinností podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. bolo na žalobcovi. Súd preto z týchto listín pri rozhodovaní nevychádzal.

37. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp. zn. II. ÚS 530/2024 zo dňa 12.02.2025 uviedol, že „...na to, aby bolo možné hovoriť o odbornej starostlivosti, je potrebné preukázať aj odbornosť samu – teda preukázať aj to, že bola platobná schopnosť posúdená správne (boli vyhodnotené všetky údaje a správnym spôsobom bolo na nich prihliadnuté). Zhromaždenie podkladov bez ich správneho a odborného posúdenia by totiž nenaplnilo cieľ, ktorý zavedenie takej povinnosti veriteľa sledovalo – chrániť spotrebiteľa pred nadmernou zadlženosťou a platobnou neschopnosťou.“

38. Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že len samotné zhromaždenie údajov od spotrebiteľa a od iných subjektov, ako i nahliadnutie do príslušného registra/registrov ešte nepreukazuje, že veriteľ si svoje povinnosti vyplývajúce mu z ustanovenia § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. aj riadne splnil. Je nevyhnutné preukázať tiež to, že veriteľ získané údaje o platobnej schopnosti žalovaných aj správne vyhodnotil a posúdil, či spotrebiteľ bude schopný splácať úver, čo však žalobca v spore nepreukázal. Ak by bol žalobca v súdnej veci konal s odbornou starostlivosťou a posudzoval správne získané informácie zistil by, že výdavky žalovanej v mesiacoch 5/2019 a 6/2019 vysoko prevyšovali jej príjem zo zamestnania. Uvedené je zrejmé z výpisov z účtu žalovanej za obdobie 5/2019-7/2019, ktoré listinné dôkazy žalovaná nespochybnila. Z uvedených výpisov z účtu vyplýva, že príjem žalovanej zo zamestnania bol v 5/2019 vo výške 873,64 eur a v 6/2019 vo výške 809,98 eur. Jej výdavky len v súvislosti s platbami do Turecka však boli v 5/2019 vo výške 5.500,- eur, na ktoré si evidentne požičala (alebo zobrala úver) od žalobcu a spoločnosti Amico Finance, a.s. V mesiaci 6/2019 mala opäť výdavkov do Turecka vo výške 3.700,- eur, a za týmto účelom si zjavne zasa požičala (alebo zobrala úver) od žalobcu a spoločnosti Amico Finance, a.s. Okrem toho, z výpisu z účtu za tento mesiac 6/2019 je zrejmé, že výdavky žalovanej boli o 130,47 eur vyššie než jej príjmy vychádzajúc zo stavu účtu na začiatku mesiaca vo výške 425,21 eur a zo stavu účtu na konci mesiaca vo výške 294,74 eur. V mesiaci 7/2019 síce žalovaná už nevykonala

platbu do zahraničia ani neprijala platbu od nebankovej spoločnosti, prípadne banky, napriek tomu však jej výdavky za tento mesiac boli o 155,39 eur vyššie než jej príjmy – v tejto súvislosti súd poukazuje opäť na stav jej účtu, keď počiatočný stav na začiatku mesiaca 7/2019 bol 294,74 eur a konečný stav na konci mesiaca bol 139,35 eur. Tieto skutočnosti, ktoré sú zistiteľné z výpisov z účtu žalovanej minimálne nabádali k zvýšeniu ostražitosti žalobcu pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať úver.

39. Okrem toho nemožno opomenúť ani tú skutočnosť, že žalovaná mala ku dňu 09.09.2019 povinnosť splácať aj také úvery, o ktorých žalobca evidentne nemal vedomosť, keďže ich v žiadnom svojom podaní nespomína a neuvádzajú sa ani v jednej z listín, ktoré žalobca v konaní predložil. Jedná sa o úvery poskytnuté žalovanej a F. H. na základe Zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.11.2013, ktorý mali splácať do 26.11.2023 po 94,11 eur mesačne a na základe Zmluvy o poskytnutí úveru reg. č. XXXXXX zo dňa 10.05.2013, ktorý mali splatiť najneskôr do 22 rokov od termínu dočerpania po 201,62 eur mesačne, ako i úver, ktorý bol dňa 14.03.2014 poskytnutý výlučne žalovanej na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ktorý mala splácať do 25.02.2024 po 140,57 eur mesačne. Čisto hypoteticky by žalovaná mohla tieto údaje zatajiť a žalobcovi ich neposkytnúť, čo je však podstatné - žalobca nepreukázal, že žalovanú vôbec požiadal o poskytnutie informácií o jej úverových záväzkoch, či už voči bankám alebo nebankovým inštitúciám, prípadne aj fyzickým a iným právnickým osobám. Z ustanovenia § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. pritom veriteľovi vyplýva povinnosť požiadať spotrebiteľa o poskytnutie úplných, presných a pravdivých údajov potrebných na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Tým, že žalobca nepožiadaval žalovanú, aby mu oznámila všetky relevantné skutočnosti potrebné pre posúdenie jej schopnosti splácať úver, teda aj informácie o záväzkoch žalovanej, obral sa o možnosť dozvedieť sa tieto informácie a prihliadnuť na ne pri svojom rozhodovaní, či úver žalovanej poskytne alebo nie.

40. Z ustanovenia § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. vyplýva, že ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

41. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca v súdnej veci nekonal s odbornou starostlivosťou, keď si nezabezpečil údaje o výdavkoch žalovanej s výnimkou tých, ktoré sú zistiteľné z výpisov z účtu za mesiace 05/2019-07/2019, nenahliadol do príslušného registra a elektronicky neoveril informácie súvisiace s príjmom žalovanej v Sociálnej poisťovni a dané informácie správne a odborne neposúdil. Súd má za to, že žalobca pred poskytnutím úveru žalovanej nekonal s odbornou starostlivosťou tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., ale naopak, svoje povinnosti podľa tohto ustanovenia zákona porušil, a to dokonca hrubo. Súd konštatuje, že v danom prípade boli naplnené predpoklady uvedené v ustanovení § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., t. j. že žalobca nebol oprávnený vyžadovať od žalovanej jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a zároveň úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. To, že je úver bezúročný a bez poplatkov znamená, že žalovaná mala povinnosť žalobcovi vrátiť len toľko, koľko jej žalobca poskytol finančných prostriedkov.

42. Okrem vyššie uvedeného dôvodu, pre ktorý je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov je tu i ďalší, a síce ten, že predmetná Zmluva o spotrebiteľskom úvere – účelový úver a revolvingový úver číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.09.2019 neobsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti, konkrétne v nej nie sú uvedené predpoklady, ktoré veriteľ použil na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z.). Z rozsudku Súdneho dvora z 23.01.2025 vo veci C-677/23 vyplýva, že zmienka o rôznych predpokladoch použitých na výpočet RPMN v štádiu pred uzavretím zmluvy umožňuje vykonať cieľ uvedený v článku 5 ods. 1 smernice 2008/48 týkajúci sa informácií potrebných na porovnanie rôznych ponúk, aby sa spotrebiteľ mohol s dobrou znalosťou veci rozhodnúť, či zmluvu o úvere uzavrie, pričom toto porovnanie musí byť možné vykonať s prihliadnutím na RPMN podľa rôznej dĺžky trvania ponúk, ktoré má k dispozícii. Pokiaľ ide o povinnosť uviesť tieto predpoklady v zmluve o úvere v súlade s článkom 10 ods. 2 písm. g) smernice 2008/48, z judikatúry vyplýva, že táto povinnosť má zabezpečiť, aby sa spotrebiteľ mohol oboznámiť so svojimi právami a povinnosťami. Toto uvedenie tak musí spotrebiteľovi overiť, či

obchodník správne vypočítal RPMN, a ak nie, uplatniť svoje práva, najmä právo na odstúpenie od zmluvy stanovené v čl. 14 smernice 2008/48. Súdny dvor ďalej uviedol, že uvedenie predpokladov použitých na výpočet RPMN v zmluve o úvere má tiež pre spotrebiteľa zásadný význam. Keďže neuvedenie týchto náležitostí v zmluve o úvere môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, sankcia spočívajúca v zániku nároku veriteľa na úroky a poplatky stanovená vo vnútroštátnej právnej úprave sa musí považovať za primeranú. Vzhľadom k tomu, že predpoklady použité na výpočet RPMN môžu byť zložité, je potrebné ich zrozumiteľne, stručne a výslovne uviesť v zmluve o úvere, pričom samotná možnosť spotrebiteľa identifikovať ich na základe prečítania jednotlivých ustanovení tejto zmluvy nepostačuje. Článok 10 ods. 2 písm. g) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že predpoklady použité na výpočet RPMN musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy.

43. Súd uvádza, že v samotnej Zmluve o spotrebiteľskom úvere – účelový úver a revolvingový úver číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.09.2019 v časti Úver sú síce uvedené náležitosti, ktoré vstupujú do výpočtu RPMN aj spolu s ďalšími náležitosťami, z obsahu predmetnej zmluvy však nie je možné jednoducho a zrozumiteľne zistiť, konkrétne ktoré z nich to boli, teda ktoré konkrétne údaje boli ako predpoklad pre výpočet RPMN použité. V zmluve o úvere musia byť výslovne uvedené konkrétne údaje s uvedením, že sa jedná o predpoklady použité na výpočet RPMN, pričom nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy. Keďže zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere – účelový úver a revolvingový úver číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.09.2019 nie je možné jednoznačne určiť, ktoré vstupné údaje žalobca pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov použil, predmetný úver je potrebné považovať podľa § 11 ods. 1 písm. b) v spojení s § 9 ods. 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov.

44. Pretože úver poskytnutý žalobcom žalovanej je bezúročný a bez poplatkov, pričom z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca poskytol žalovanej sumu 8.010,- eur a k 08.11.2024 mu žalovaná uhradila celkovo 8.082,55 eur, teda viac, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

45. Súd dodáva, že ak by aj nebol úver bezúročný a bez poplatkov, stále platí, že žalobca nebol oprávnený úver zosplatiť (viď dôvod uvádzaný v odseku 41. tohto odôvodnenia). Aj v takom prípade by však bolo potrebné žalobu zamietnuť, pretože by nebolo možné priznať žalobcovi právo na zaplatenie ku dňu rozhodovania súdu splatných dlžných splátok vrátane príslušenstva vzhľadom na ním tvrdené predčasné zosplatenie, ktoré súd vyhodnotil ako neplatné. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12.02.2024 by totiž išlo o prekročenie rámca žalobcom vymedzeného petitu a priznanie plnenia z iného skutkového základu, než aký bol vymedzený v žalobnom návrhu. V zmysle zásady „ne ultra petitum“ nemôže súd prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú. Súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než aký bol predmetom konania vymedzený v žalobnom návrhu (k tomu pozri aj uznesenie sp. zn. I. ÚS 528/2024). Obdobne aj rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10CoCsp/2/2023, resp. 11CoCsp/27/2023, resp. Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 11CoCsp/16/2024 zo dňa 20.11.2024, resp. sp. zn. 27CoCsp/11/2025 zo dňa 20.05.2025.

46. Keďže súd žalobu zamietol, patrí v súlade s § 255 ods. 1 CSP náhrada trov konania v rozsahu 100% úspešnej strane sporu, čo je v tomto prípade žalovaná. O konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súde Trenčín v jednom vyhotovení.

Podľa § 363 CSP v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, uvedenie spisovej značky, čo sa ním sleduje a podpis, §127 ods. 1,2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).